νὰ τοὺς κάνη νὰ τρέχουν ἀπάνω, καὶ κάτω πὶ ἡ σκάλες τοῦ φόρου ὅλην τὴν ἡμέραν.

Διατὶ φυλάγωντας τοῦτα τὰ ὀλίγα ἐνθυμήματα, θέλεις ζήση χαρούμενος, καὶ εὐχαριστημένος, καὶ θέλεις εἶσαι ἀπὸ ὅλους κρατούμενος διὰ καλώτατ καὶ δίκαιος αὐθέντης, καὶ ἐδῶ τελειώνω.

Α᾿φόντις ὁ Βασιλεὺς ἐγροίκησεν τὴν ἄνωθεν διαθή κην, καὶ τὰ καλώτατα ἐνθυμήματα ὁποῦ τοῦ φησεν, δὲν ἠμπόρεσεν νὰ κάμη ἀλλέως παρὰ νὰ ση δάκρυα ἀπὸ τὰ μάτιατου, στοχαζόμενος τὴν μ γάλην φρόνησιν ὁποῦ ἐκατίκουνε εἰς ἐσ᾿ αὐτόν κα τὴν ἀγάπην, καὶ πίστιν, ὁποῦ τοῦ ἤφερνε εἰς τὴν ζωή του, καὶ μετὰ τὸν θάνατόντου. Καὶ ἔτζι ἔκαμε, καὶ χάρισαν τοῦ Μισὲρ Τζερφόλλιου, δουκάτα πεν τα, καὶ τὸν ἐλιτζεντζιάρισεν. Α᾿πέκει καθὼς ὁ Μ γας Α᾿λέξανδρος ἐφύλαξεν, ἀνάμεσα εἰς τὰ πλέο πολυτιμητάτου πράγματα, τὴν Ι᾿λιάδαν τοῦ Ο῾μ ρου τέτοιας λογῆς, καὶ ὁ Βασιλεὺς ἔκαμε, καὶ ἐφύ λαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Μπερτόλδου, ἀνάμεσα εἰ τὰ τιμιωτέρατου πλοῦτη Υ῞στερα, ἄρχησεν νὰ κά μη ἰνστάτζια, νὰ ἰδουμοῦ ποῦ νὰ εὑρίσκεται τὸ πα δίντου ὁ Μπερτολδῖνος, καὶ ἡ Μαρκόλφα μάνατου καὶ νὰ εἶχαν τοὺς φέρη εἰς τὴν χώραν, ὅτι σὲ πᾶσαν τρόπον, ἤθελέν τους σιμάτου ὁ Βασιλεὺς εἰς μνήμη τοῦ ἄνωθεν Μπερτόλδου, καὶ ἔτζι, ἐσπεδίρισεν καμπό-

σους κα-

ΒΙΟΣ ΤΟΥ

Εὐφυεστάτου Αἰσώπου του

μεταγλωττισθεὶς εἰς κοινὴν φ, τὴν τῶν πάντων κατάληψιν.

Η῾ν φύσιν τῶν πραγμάτων ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς αν θρώπους, ἐξεταξάν την, καὶ ἄλλοι πολλοὶ, καὶ τὴν παρέδωσαν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους τους. Α᾿λλὰ ὡς μ νεται, ὁ Αἴσωπος ταύτην τὴν σοφίαν δὲν τὴν ἔλ χε, ἀλλ᾿ ἐκ θεϊκῆς γνώσεως, διότι ἔφθασεν εἰς τα ρα τῶν παλαιῶν διδασκάλων. Ο῞τι ἐκεῖνα ὁποῦ ἔλε οὔτε ἀπὸ διδασκάλοι τὰ ἔμαθεν, οὔτε ἀπὸ ... ρέμαις τὰ ἔπερνεν. Α᾿λλὰ μὲ γνῶσιν. Καὶ μ νε τὸν ἄνθρωπον εἰς τοῦ λόγουτου, πόσον ὁποῦ ἄλλοι τοῦ καιροῦ ἐκείνου δὲν ἐδιωκήθησαν τὰ λ ρισθέντου. Α᾿μὴ τὰ λόγιάτου ἦσαν, εἰς πολλ ζῶα, καὶ εἰς ἄλλαις ἱστορίαις, καθὼς διὰ λα μύθοιτου. Καὶ μετὰ ἔργατου, καὶ μὲ μύθους πάντας εἰς ὠφέλειαν. Τοὺς ὁποίους μύθους ἔλεγε πολλὸν κίνδυνον ἔφυγε. Διότι οὗτος ὁ Αἴσω κε θ᾿ ἑνὸς τὸν βίον, καὶ τὴν ζωήν. Οὐχὶ μὲ λόγια σόφησεν, ἀλλὰ φανερότερον, τὰ ἐδίδαξε μὲ ἔργα λοιπὸν αὐτὸς ἦτον ἀπὸ τὴν φρυγίαν. Μὰ ... ἔκαμε σκλάβον. Διατὶ ἡ φύσις, ἔδωκε τὴν ζωὴν του θέραν. Ο῾ δὲ νόμος τῶν ἀνθρώπων, ἔδωκεν εἰς σκλα ν τὸ σῶμα αὐτοῦ. Καὶ οὐ μόνον ἦτον σκλάβος, ἀλλ

ἀλ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ